

III.

Betænkning

over

Udkast til Lov, angaaende Indskrænkning i Afdgangen til at borttage Steen, Leir, Sand, Gruus og deslige fra Forstranden.

2 3 112

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 30te October 1861).

Ligesom Erfaring tilstræffeligt har godtgjort, at Eierne af de til Stranden stødende Eiendomme have følt Trang til at see deres Eiendomme beskyttede mod den Skade, som paaføres dem ved Gravning efter Steen, Sand, Gruus m. v. paa Forstrandene, saaledes antager Udvalget, at der er god Grund for den lovgivende Magt til at hde en saadan Beskyttelse, hvor dens Nødvendighed paavises, og bifalder saaledes Grundtanken i det foreliggende Lovudkast. Derimod have vi ikke kunnet overthde os om, at det skulde have været heldigt, naar det har henviist Sagens Ordning til Landvæsencommissiionerne. Disse have ikke blot efter Lovgivningen en anden Forretningskreds, der ikke hder Sikkerhed for, at deres Medlemmer ville være i Besiddelse af den Indsigt, hvorpaa det vil komme an, naar det gjælder at have en Mening om, hvorvidt de ved Stranden liggende Eiendomme lide Skade ved Sand- og Gruusgravning paa Forstrandene, men den hele Fremgangsmaade vil derhos blive saa kostelig, naar Landvæsencommissiionerne og muligt Overlandvæsencommissiionerne skulle sættes i Bevægelse, at det turde være tvivlsomt, om Lovudkastet vil hde nogen virksom Retsskyttelse. Paa den anden Side er Udvalget enigt i, at det ikke gaaer an at lægge Sagen i Administrationens Haand og har derfor troet det rettest at skabe en særlig Retssafgjørelse for disse Tilfælde herved, at der, hvor Forholdene maatte gjøre det fornødent, ansættes faste Syns-

og Oversynsmænd for hvert Sogneforstanderskabs-District og Kjøbstadcommune, der efter Syn og Skjøn paa Aastedet ville have endelig at ordne Forholdet. Det vil let sees, at Udvalget i saa Henseende har taget de Regler til Forbillede, der ere foreskrevne i Anordningen af 29de Juli 1846 for de mindre Vandløbs Vedkommende, men istedetfor at de der ommeldte Synsmænds Kjendelse indantes for Landvæsencommissiionen, har Udvalget troet at kunne opnaae lige Beskyttelse for de modstridende Interesser ved at aabne Afgang til et mindre bekosteligt og efter sin Sammensætning dog paalideligt Oversyn. Det har imidlertid ikke været muligt at indskrænke sig til en Henvisning til Anordningen af 29de Juli 1846, og som Følge heraf har Udvalget udarbejdet et fuldstændigt nyt Forslag, der skulde træde i Lovudkastets Sted, og som vi herved tillade os at anbefale til det høje Things Overveielse og Vedtagelse. Medundertegete Chr. Christensen har dog kun subsidiairt kunnet tiltræde dette Udvalgets Forslag, forsaavidt jeg nemlig ikke med Udvalgets øvrige Medlemmer har kunnet tilegne mig den Overbeviisning, at den paaberaabte Trang og Ret til en saadan hderligere Beskyttelse for de Stranden tilstødende Eiendomme, som Lovforslaget tilsigter, virkelig efter Erfaringens Vidnesbyrd er tilstede, i alt Fald i tilstræffeligt Grad.